ŞAKA

— Neden mahalle birlikleri reisliğini kaldırdılar.
— Dalavere ile elbirliği ettikleri için olacak!..

Manzum Roman: 7

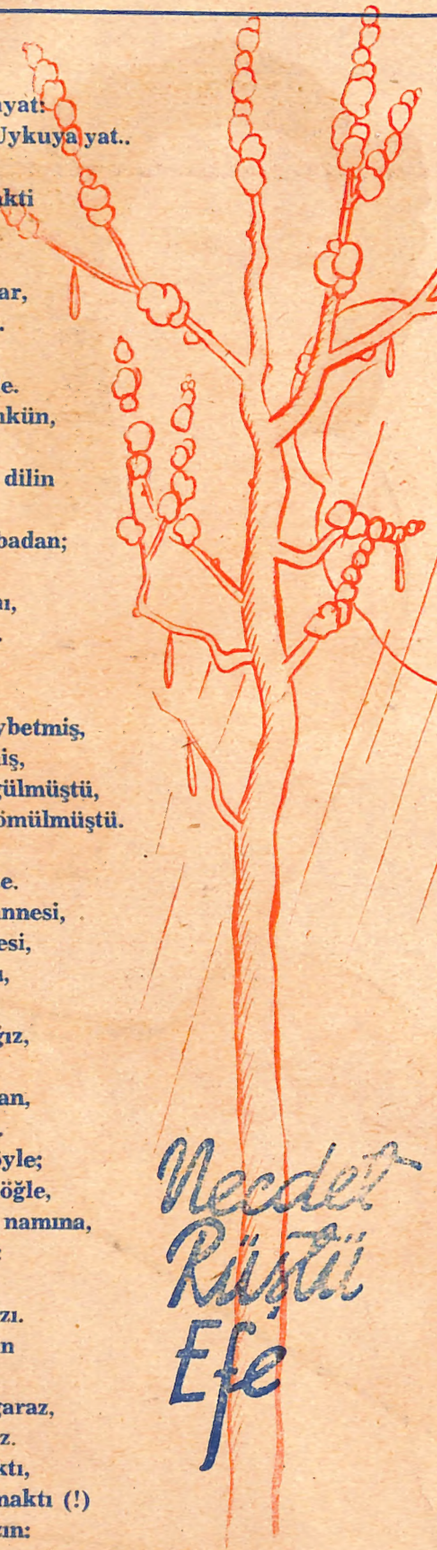

KONAKTA HAYAT

Ölçülü geçiyordu her gün konakta hayat:
Yemek ye.. Otur.. Düşün.. Namaz kıl.. Uykuya yat..
Ev halkının huyları biribirine denkti;
Duyulan ve görülen ayni tat, ayni renkti
Otuz odalı konak, sahipleri yok gibi,
Derin sessizliğile ürpertiyordu kalbi.
Sofaların loşluğu herkesi gözden saklar,
Asla ses çıkarmazdı halılarda ayaklar.
Yere bir kutu düşse odaların birinde
Akisler yapıyordu konağın her yerinde.
Perdeler örtülüydü, aralamak ne mümkün,
Akşam gibi geçerdi burada ışıklı gün.
Kahkahası bir ağzın, yüksek sözü bir dilin
Asla işitilmezdi.. Ne sıkıcı disiplin.
Büyük hanım yapardı ne gördüyse babadan;
Misafirliğe gitmez, çekinir akrabadan,
Bahçeye bile çıkmaz, bırakmaz odasını,
Böyle sanki tutardı bir ölünün yasını.
Kocasının süzerek duvardaki resmini,
Bir ilâh anar gibi, hecelerdi ismini.
Beş yıl bahtiyar olmuş, sonra onu kaybetmiş,
Senelerce ağlamış, hasret canına yetmiş,
Ne bir daha evlenmiş, ne de bir gün gülmüştü,
Genç dul: «Mezarım...» diye konağa gömülmüştü.
Dadı da uğramıştı aynen bu felâkete,
Böyle kul olmuşlardı ebedî bir hasrete.
Büyük hanımın kızı = evinin genç annesi,
Bir gün piyano çalsa, gelse biraz hevesi,
Hemen yaşlı dulların sallanırdı başları,
Neş'eyi haram bilip, çatılırdı kaşları.
«Ah.. Rahmetliler..» diye, açılır iki ağız,
O zaman bırakırdı çalgıyı kadıncağız.
Ev zaten kesilmişti ona yıllardır zindan,
Gün ışığı girmezdi kafesler arasından.
Genç kadın açmıyordu piyanosunu böyle;
Yalnız meyzini dinler akşam, ikindi, öğle,
Yalnız ezan duyardı nağme — ahenk namına,
Bu da bağlı kalırdı çömezin ilhamına:
Nasılsa aşka gelip, iyi okurdu bazı,
Bazı da kapanırdı boğuk bir sesle ağzı.
Bereket, yaz gelince bahçedeki güllerin
Arasından dinlerdi sesini bülbüllerin.
Fakat dullar olmuştu bu kuşlara da garaz,
Dağıtmak istediler silâh attırıp bir yaz.
Çünkü: kendilerine dünya zevki yasaktı,
Merhumlara ihanet = bülbül sesi duymaktı (!)
Genç kadın isyan etti fakat buna ansızın:
— Mezarda yaşıyamam; daha ölmedi kızın!..

Kadın, kafeste kuştu: Mahzun, kanadı sakat..
Kocası neş'eliydi, güler yüzlüydü fakat:
Tatlı, müşfik sözleri kadını avuturdu,
Konağın bu kasvetli halini unuturdu.
Bir derdi varsa gizler, sevinçli gelir eve,
Odaya götürürdü onu okşaya, seve.
Ulaştıkları halde ikisi geçkin yaşa,
Kapılarını örtüp, kalırlardı baş başa.
Onlar hattâ işlerdi kaçamak bir cinayet,
Adı: «Rakı içmek» ti.. Bu suç büyüktü gayet.
Büyük hanım kızardı anılsa ismi bile,
Okunup üflenirdi «Selâmünkavlen..» ile.
Genç kadın rakı içmez bir damla olsun gerçi,
Kocası demlendikçe fakat açılır içi,
Onun tesirlerinden zevkler duyardı başka,
Adamı sürüklerdi rakı daha çok aşka.
Büyük hanım sezmişti bu âlemi en sonu,
Kedi gibi kokladı havadan anasonu,
Sitemli sesle sordu:
— Kızım!.. Nedir bu koku?..

İstihzaya çevrilmiş artık verdiği korku,
Şu cevabı almıştı:
— Bizim beyin ilâcı,
Çerezlerle içilir, çünkü pek fazla acı!..

Bir komedi olmuştu şöyle bir gün konakta,
Kız hâlâ düşündükçe gülmekte, kırılmakta...
Büyük hanım sormuştu:

— Bu ilâç neye yarar?..

— Ağrıları kesiyor, içinde ispirto var!..
Yaşlı kadın duyunca «ağrı kesme» sözünü,
«Getir ilâcı..» dedi, yumdu iki gözünü,
Dikti; içi tutuştu.. Canını taktı dişe:
Bir parça daha içti.. Yarılanmıştı şişe.
Yarı ölü oturdu koltuğa yarı diri:
Midesine girmişti okkanın dörtte biri.
Bu hızla sarhoş oldu: Önce gözler süzüldü,
Sonra ağız çarpıldı.. Güldü.. Durmadan güldü..
Eski sırrını döktü:

— Bu, içki gibi bir şey..

Rahmetli içirirdi.. Hey gidi gençliğim, hey!..
Yuttukça kızarırdı insasın yanakları.
Ne hoştu üç yıldızlı Metaksa konyakları!..
Yaşlıyken sofu olur, gençlikte günah işler;
İnsanlar bu dünyadan böyle gelip geçmişler!..
Ağrılarım kalmadı.. Ver; az daha içeyim!..
Ver; içim ferahlasın!.. Ver; kendimden geçeyim!..

Zavallı yaşlı kadın mes'ut geçti kendinden,
Bahtiyar uyumuştu sıyrılıp her derdinden.

— Daha var —

Sene: 4, Cilt: 8, No. 185 FİATI 10 KURUŞ Perşembe — 18 Mayıs 1944

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi: İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI

Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.

Yabancı memleketlere Seneliği
800, Altı aylığı 400 kuruştur.

✳ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ MİZAH GAZETESİ ✳

19 MAYISIN YIL DÖNÜMÜNDE..

— Maşallah hızlı gidiyor, ne zamandanberi koşuyor acaba?.
— Yirmi beş yıldanberi...

Kadın — Ya harpten sonra fiyatlar düşerse ne yapacaksınız?.
Vurguncu — Hiç... Harp zamanında kazandıklarımı yiyeceğim!...

KARA LİSTE

— Okudun mu? İhtikâr yapanların isimleri bir kara listeye yazılarak ilân edilecek..

— Pek müteessir oldum..

— Neden?

— Tabiî birader! İhtikârdan korkmıyan o adamlar bu ilânı bedava reklâm telâkki ederler de ondan!.

●

ATICILIK

— Küçükçekmecede atıcılık müsabakaları varmış. Gittin mi?

— Evet?

— Kimler vardı tanıdıklardan?

— Bütün çarıklı erkânıharpler oradaydı!..

●

BİR HESAP

Vapurdayım. Bir talebe hocasına rasladı, geldi elini öptü. Aralarında geçen konuşmayı aynen yazıyorum.

— Şimdi ne yapıyorsun evlâdım?

— Hukuka girdim efendim..

— Fena etmişsin.. Keşke dişçi olaydın?

— Neden efendim?

— Daha kârlı da ondan..

— Nasıl olur?

— Öyle ya.. Bir insanda otuz iki diş var. Beheri iki defa ağrısa, dökülünciye kadar en az altmış dört kere dişçiye gider. Bu bir kişi... Bir şehir halkını düşün...

— Öyle ama efendim, hepimizde şu kadar aza var, her birile ikişer kere suç işlese, kaç kere mahkemeye düşer?.

●

HOMURDAYAN İNEK

— Almanlar yeni bir top icat etmişler, adını Homurdayan İnek koymuşlar..

— Fena değil; Avrupa bu âdeti kabullenirse çabucak bir çiftliğe döner...

— Anlıyamadım?.

— Öyle ya, gıdaklıyan tavuk, öten horoz. kişneyen at ilâh...

— Yalnız lâfta kalacak olduktan sonra uydur uydur söyle?

— ?..

— O ineklere ot, tavuklara arpa bulmak lâzım birader, asıl iş orada...

Şakacı

HAFTANIN ŞAKASI

BAŞ PEHLİVANLIK

Türkiye baş pehlivanlık güreşleri nihayetlendi. Birinci grup pehlivanlar arasında Hayrebolulu Süleyman baş pehlivanlığı kazandı. Bundan sonra meslek erbabı arasında yapılan güreş müsabakalarında da Türkiye baş pehlivanlığını toptancı tüccar Nesim Elikara kazandı. İstanbuldan gelen gazeteciler arasında da müsabakalar yapılmıştır. Ağır siklette Hüseyin Cahit Yalçın bütün hasımlarının sırtını yere getirdi. Orta siklette Ahmte Emin Yalman, tüy siklette de Ethem İzzet Türkiye baş pehlivanı seçildiler.

●

ADSIZIN DAVASI

Nihal Adsız - Sabahattin Ali maçı, şey, davası diyecektim, ayın belli başlı vak'alarından birini teşkil etti. Hâdiseyi duyan bir mütefekkir arkadaşına soruyordu:

— Kuzum, davacı kim?

— Sabahattin Ali...

— Ya dava edilen?.

— Tanımıyor musun? Meşhur adsız..

— Ay, hem meşhur hem adsız nasıl olur?

— Adsız adamın soyadı...

— Ama garip ad.. Ne diye bunu almış?

— Daha çabuk adını duyurmak için!..

●

YENİ DUALARDAN

Dilenci — Allah yeni ayakkabılarını çamura batmaktan, taşa çarpmaktan, toza bulanmaktan muhafaza etsin!...

İhtisas erbabile konuşmalar:

DİŞ DOKTORU SUAT GÜREL'le MÜLÂKAT

•

Kapıyı temiz giyimli bir hizmetçi açtı. Beni kibar döşenmiş bir odaya aldı. Duvarlarda san'at kıymeti olan tablolar, işlenmiş yastıklar filân... Âdeta, kendimi «Dekorasyon» un bir salonunda sandım. Biraz sonra kapı açılarak boylu boslu, güler yüzlü zeki doktor içeri girdi.

— Buyurun efendim? Hasta mısınız?

Boş bulundum..

— Evet efendim...

— Ya... Acaba bir romatizma dantikula mı?

— Hayır efendim. bendeniz mülâkat hastasıyım. Sizinle de mülâkata geldim.

— Buyurun...

— Efendim, Meslekiniz, hastalarınız, hakkında malûmat almak istiyorum...

— Efendim, bizim meslek malûm, biraz tuhaftır. En akla gelmedik zevatın ağız kokusunu çeker, umulmadık hâdiselerle karşılaşırız..

— Ne diye mütemadiyen ellerinizi uğuşturuyorsunuz?

— Şey... El yıkama itiyadından kalmadır da...

— Diş çekerken güçlük çeker misiniz?

— Hayır amma, dişine göre...

— Ne gibi diş hastalıklarile karşılaşıyorsunuz en çok?

— Azılılar pek azdır.. Ekseri köpek dişleri can yakıcı olur. Maamafih biz daha ziyade diş hastalıklarile değil, diş hastalarile karşılaşırız. Meselâ geçenlerde bir zat müracaat etti. «Bana Sami'yi tavsiye ettiler. Sana geldim. Ona da bir takım diş ısmarladım. Aslında Amerikaya yaptırırım dişlerimi, harp mâni oldu. Çaresiz kaldım. Bir haftada isterim!» dedi...

— Her halde bir tüccar olsa gerek..

— Şüphesiz efendim, memur olamaz, onlarda sökülecek diş kalmadı...

— Dolgu yapıyor musunuz?.

— Evet... Buyrun, lâboratuvarımı gezdireyim..

Lâboratuvar mükemmel bir kabineydi. Alelâcayip, son sistem âletlerle karşılaştım. Doktora sordum:

— Hastalarınız arasında kadınlar çok mudur?..

Sualimi duymamazlığa gelerek bana izahat vermeğe başladı:

— Şu gördüğünüz âlet tazyikli hava ile işler bir fırçadır. Bununla dişleri parlatırız. Kadın hastalar bilhassa bu âleti tercih ederler..

Sözünü kestim:

— Şu gülleler nedir?

— Ha.. onları ben antrenman için saklayorum. Bazan kerpeten diş sökmeğe kâfi gelmiyor. Bazan da yumruk kullanmak icap ediyor, o cihetle, spor âletlerim de buradadır.

— Nasıl, bari kazancınız iyi mi?

— Hamdolsun, kambiyo farkı bizde de tesirini gösterdi. Ekseriya ağızlarına altın kaplatmak isterler zenginler, o sebeble bize de ufak bir fark kalıyor tabiî...

Ayrılırken:

— İnşallah buyurun yine görüşelim..

Dedi. Başımı çevirmeden:

— İnşallah amma, dedim, cesaretim yok!..

— Neden?.. Hasta değilsiniz ki?...

— Değilim amma, bu kadar modern âlât ve edevata imrenip sağlam dişlerimi söktürmek hevesine kapılmaktan korkarım!...

Muhabir

— Gençlik bayramının bahara rastlaması ne iyi...
— İki bayram bir arada oluyor diye mi?..
— Hayır, iki bahar bir araya geliyor diye!..

Kadın — Masraf, masraf diyorsun amma, ne yapayım, gülü seven dikenine katlanır, derler.
Eakek — Dikeni olsa razıyım, ben kazığa tahammül edemiyorum..

MÜ
KA

Yazan: Nec

Bizler ki onun bit
Bir gün tükenir hı
Borç gırtlağı aşmış
Artık tuvalet faslın
İsyan ederek bayra
Müsrif kadın!.. At k

Erkek kazanırken
İflâsına kâfisin onu
Defter tutup israfı
Yüzdün bizi, yok
Biz haykırırız — v
Müsrif kadın!.. At k

Her ay paralar aks
Kabil mi süsünden
Nazik kocalar istem
Evlerden ırak: kim
Artık demidir, çıkm
Müsrif kadın!.. At k

Vurguncu sevinçte
Altınları hep toplad
Gelmezdi inan böyl
Bir parça tasarruf
Zira tüketip mangı
Müsrif kadın!.. At k

Sen anlatıp israfını
Çulsuzken eşin; yü
Her katrası bir altı
Mevsim değişir, se
Artık kocanın ismi
Müsrif kadın!.. At k

Lüksün açılan ağzın
Süsten deli, Paris'li
Onlarda olan sende
En sonra bu israf k
Artık tuvalet faslın
Müsrif kadın!.. At k

SRİF
DIN

et Rüştü EFE

iyen israfına yandık,
, durur masrafı sandık!..
örerek birden uyandık:
doyduk, süse kandık;
çektik şu hitapla:
künü; lüksünden usandık!..

★

ra bin türlü azapla,
sade çorapla!..
bir kerre hesapla:
kın emin ol ki kasapla!..
geliyor gerçi bağırmak — :
künü; lüksünden usandık!..

★

da, çağlar gibi ırmak,
eve bir santim ayırmak!..
z asla sizi kırmak;
vemek ister yüze tırnak!..
lı ağzımdaki bakla:
künü; lüksünden usandık!..

★

atıyor çarşıda takla:
sayende kucakla!..
tüfeylî kadın akla;
edir öğren, para sakla,
bir gün döğünürsün!..
künü; lüksünden usandık!..

★

ağrur öğünürsün,
er, ipekler bürünürsün,
esanslar sürünürsün,
de değişmiş görünürsün
ı gün hırsıza çıktı;
künü; lüksünden usandık!..

★

milyonları tıktı,
kadınlar bile bıktı;
i mağna ve kılıktı,
ca bir ülkeyi yıktı!..
doyduk, süse kandık:
rkünü; lüksünden usandık!..

Necdet Rüştü EFE

— Yakında kocama büyük bir servet temin edeceğim!..

— Miras mı yiyeceksin?

— Hayır, çorapsız gezmeğe başlıyacağım!..

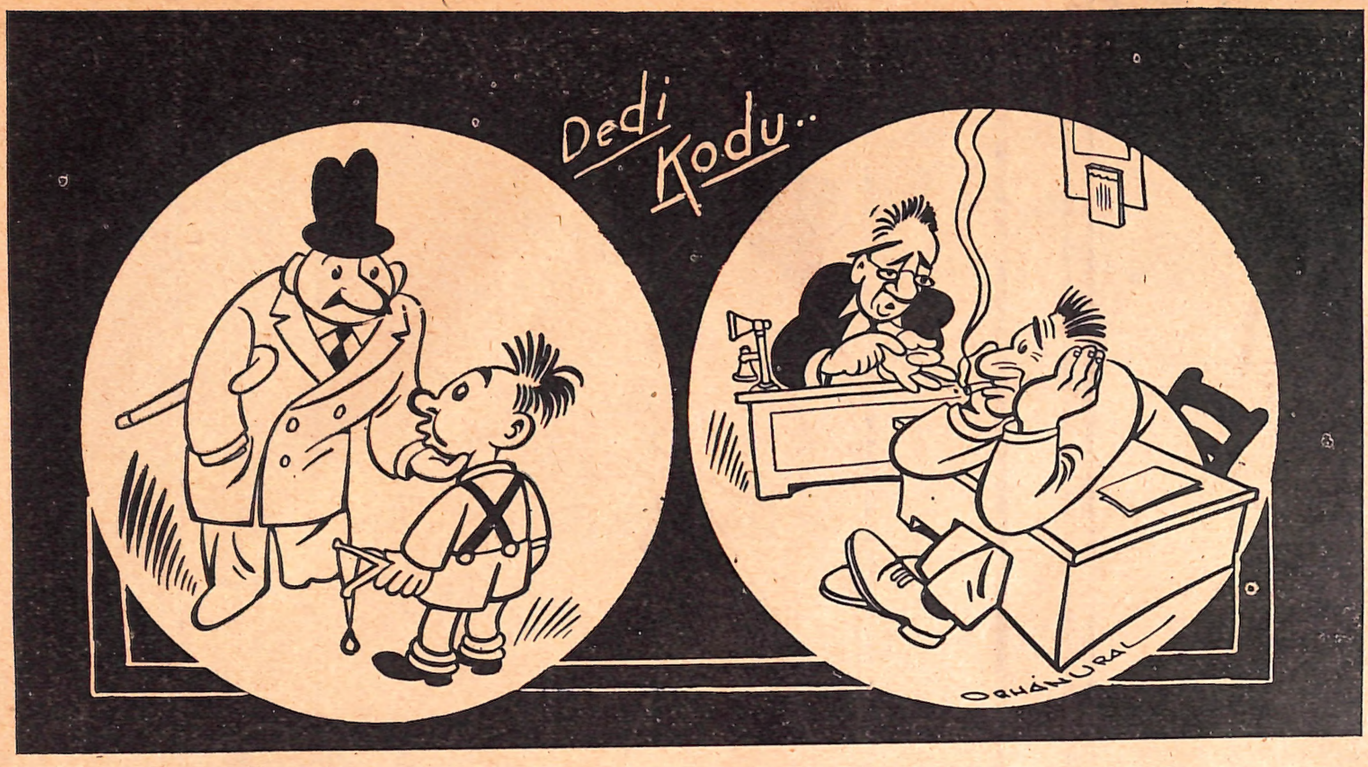

Son maçlarda bir futbolcunun ayağı, diğerinin kolu kırıldı — Gazetelerden

— **Futbol oynuyor musun oğlum?..**

— **Hayır, görüyorsunuz ya her tarafım tamam..**

— **Ne talihli adam, tam alacaklısı ile karşı karşıya gelince, hava tehlikesi işareti verilmiş, herkes bir tarafa kaçmış!..**

KAVALYE!..

Öyle azametli bir duruşu vardı, ki yanına yanaşmak şöyle dursun, yüzüne biraz devamlıca bakmak için bile yürek isterdi doğrusu...

Fakat çok güzeldi.

Hani meşhur bir sinema yıldızı vardır, vaktile Viyanada açık saçık bir film çevirmişti de o yüzden Avrupada dikiş tutturamaz olmuş, kapağı Amerikaya atmıştı... Adı neydi şunun canım?..

Hedi Lamar!. Hah, evet Hedi Lamar... Tıpkı ona benziyordu. Onunki gibi kömür siyahlığında lepiska saçlarını omuzlarına dökmüştü. Gözleri de yeşilimtraktı galiba... Yoksa göz kapaklarına yeşil far sürmüştü de ondan mı yeşil görünüyordu? Sonra o geniş geniş soluyan muntazam burun, sonra o kalınca haris dudaklar... gülümsemediği için dişlerinin şeklini pek sezemedim.

Gazetemi açtım. Okumak ne mümkün? Gözlerim ha bire ondan tarafa kayıyor... Etraftan garip garip bakışanlar olmasaydı, gazeteyi ters tuttuğumun bile farkına varamıyacaktım. Baktım ki olacak gibi değil tekrar kapattım.

Kâh vapurdan dışarısını süzüyordum, kâh onu... Yani bir sâniye dışarı bakarsam, yüz sâniye ona bakıyordum.

Ne de şık giyinmişti?!

Hâsılı, Adadan İstanbula gelinciye kadar o güzel kadını gözlerimle yedim desem yeridir...

Sonra iskeleye yanaştık... Vapurun tenhalaşmasını bekledi. Tabiî ben de bekledim... Nihayet kalktı... Bu kadar mütenasip vücudu ömrümde pek az görmüştüm. Zaten ben öyleyimdir. Her yeni güzel karşısında bütün ondan evvelkileri unutur giderim. Huy bu!.. Değişmiyor.. malûm ya, canım altındaymış.. Onun için, çıkmasını temenni edemiyorum, çünkü ondan önce canımın çıkması lâzım.

Yürüyordu. Ben de gölge olmuş peşinde gidiyordum.

Çıkış yerinde bekleyen kontrolör aklımı başıma getirmeseydi elimi kolumu sallaya sallaya çıkıp gidecektim.

Allah kahretsin, bileti de nereye koydumdu?.. Bak şu aksiliğe!.

Hedi Lamar, geçti gitti. Ya

ZEYTİNYAĞI

10 Mayıs tarihli Akşam gazetesinde zeytinyağının toptan 280 kuruşa çıktığı haber verildi. Perakende üç yüze yiyebilirsek ne mutlu!)

Bu haber gitmedi billâhi hoşa:
Çıktı zeytinyağı üçyüz kuruşa!..
Döndü «Kâr haddi» uçan nazlı kuşa;
Çıktı zeytinyağı üç yüz kuruşa!..

★

Yatışırken yeniden bozdu hava:
Buna mutbakta hemen kızdı tava!..
Ayvalık'tan, dedi, kim çıktı ava;
Çıktı zeytinyağı üç yüz kuruşa!..

★

Bu havadis ile ağlandı yine,
Şişe bomboş... Kara bağlandı yine,
Kimlerin ensesi yağlandı yine,
Çıktı zeytinyağı üç yüz kuruşa?..

Kara Kedi

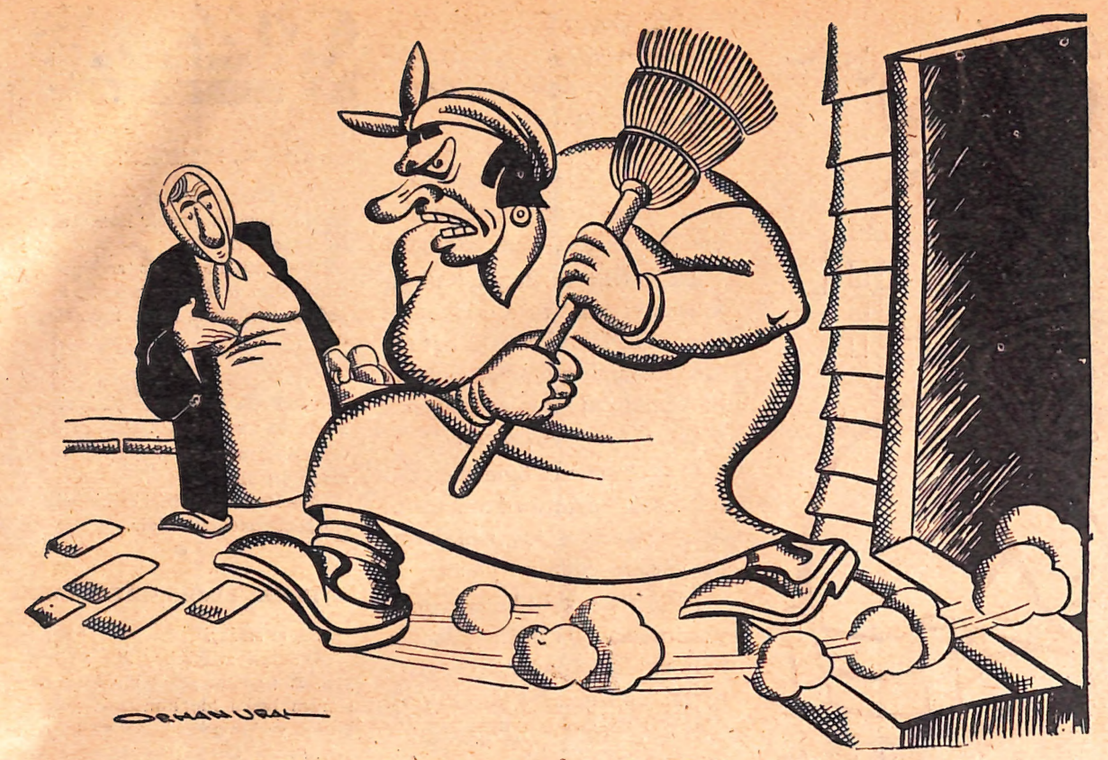

KADIN MUHTARLAR DA SEÇİLEBİLECEK

— Ne o komşu, böyle nereye koşuyorsun, temizliğe mi?..

— Evet, karşıki kör olası komşu beni ihtiyar heyetine seçmiş!..

gözümden kaybolursa!..

Sağ cep, sol cep, dış cep, iç cep... Sonra arka cep... Bak işte.. meğerse bilet avucumda değil miymiş!..

Arkasından zor yetiştim..

Tünele doğru yürüyordu. Yolum o tarafta değildi amma, şimdi istikamet tayinine imkân mı vardı? Puslayı şaşırmıştık bir kere.

Tünelde karşı karşıya oturduk. Artık anlamamasına imkân yoktu. Bakıyorum, hiç oralı değil.. yüzünden düşen bin parça olacak...

Ne de aksi şey bu yahu?.

Eldivenlerini çıkarmıştı. Parmaklarında bir takım yüzükler var amma, nişan yüzüğü, nikâh halkası gibi bir şey yok.. Âdeta ferahlık hissettim. Kendi kendimize gelin güvey oluyoruz... Bakalım sonu ne olacak?

Giyimine, çalımına, elmaslarına bakarsan hali vakti yerinde bir aile evlâdı. Papuçlardan tut da çantaya ve şapkaya kadar hepsi asorti. Kadının sırtında ve üstünde başında şöyle böyle iki üç bin lira var. Şahsî kıymeti de üstüne ekle... Seyyar banka mübarek! Nasreddin Hoca gibi, yalnız kemere kıymet biçecek değiliz ya...

Tünelden çıktık. Kılavuzluk yine onda.

Bir kuyumcunun önünde durdu. Acaba mahsus mu yapıyor?.. Hani bakalım beni kaçırabilecek mi gibilerden... Kafamdan geçenleri bilmez ki... «Heyy gidi heyy!.. diyordum. Sen o camekândaki taş parçalarına ne bakıyorsun, göğsümde çarpan mücevher gibi kalbe bak!.. Bundan daha kıymetlisi mi olur?»

Ben bunları düşünürken o, kuyumcu camekânında alâkasını tüketmişti. Yürüdü. Daha doğrusu yürüdük.

Oraya buraya baktı. Bir şapkacının önünde durdu. Bir kürkçü vitrinini uzun uzun seyretti.

Nihayet, bir pastahaneye giriverdi.

«Şans dediğin böyle olur!» dedim.

Kapı bir daha açıldı, kapandı, ben de içerideydim. Baktım: Sağda, ileride bir masada oturuyor.

Yanındaki masa, Allaha şükürler olsun boştu. Hemen yerleştim.

Dükkân da epey kalabalıkmış hani.. Üstelik bir sürü de erkek.. genci var, yaşlısı var, çalımlısı var, suratsızı var... Canım dünyada ne de terbiyesiz adamlar var?.. Biçareye yiyecek gibi, aç kurtlar gibi bakmaya başlamadılar mı?

Fena halde tepem attı amma ne dersin?..

Güzel sevgilim garsona bir şeyler ısmarladı. Sonra çantasını ve eldivenlerini koltuğa bırakarak ayağa kalktı. Arka tarafta bir kapıda kayboldu...

İki dakika sonra yine göründü.

Fakat birdenbire bir şey oldu. Tam yerine oturuyordu ki birden elini kalbine doğru götürdü. Belirli belirsiz bir inilti çıkardı... Az kalsın yere düşüyordu... Fakat çabuk davranmıştım. Kollarıma düşüverdi.

İyi ki çabuk davranmıştım. Çünkü etraftaki terbiyesizlerin hepsi ayağa fırlamışlardı. Ben kadıncağızı yerine oturtmağa çalışırken, yanımıza sokulup yardıma kalkanlar bile oldu... Lâkin ters ters bakarak hepsini defledim.

Allahtan cebimde küçük bir şişe limon kolonyası vardı. Hemen ellerine damlattım, bileklerini ovdum... Açıldı, kendine geldi.. Yüzüme baktı:

— Teşekkür ederim!. dedi.

Aman ne bakışlardı onlar ve ne sesti o?..

— Aman efendim, rica ederim.. Şöyle hafif bir baygınlık gibi bir şey geçirdiniz galiba..

İskemlemi masasına çekmiştim... Bol bol kolonya ve çene sarf ediyordum. Yarım saat sonra aramızdaki bütün buzlar erimiş, kırk yıllık ahbaplar gibi gevezeliğe başlamıştık... Bazı bazı böyle oluyormuş... Bilhassa sıcak dokunuyormuş ona... Fakat benim gibi kibar bir yardımcıyı her zaman bulabilseymiş... Ah, ömrüm boyunca yardıma hazırdım ona... Filân, filân işte!...

Ayrılacağımız zaman, iki gün sonrası için buluşacağımız yer kararlaşmıştı bile!..

★

Akşama kadar kafamda hep o vardı. Sevinçten gönlüm hop hop atıyordu ve ancak akşam, kolacıdan gömleklerimi alacağım sırada farkına vardım ki cüzdanım yok olmuş...

Nerede olmuştu bu iş?.. Aklıma geliverdi. Nerede olacaktı; pastahanede tabiî.. Menhus suratlı bir herif vardı. Yardım etmek bahanesile üstüme abanmıştı âdeta... Muhakkak oydu bu haltı karıştıran.. Polise haber vermeli mi acaba?.. Bu fikri hemen reddettim.. Şahit mahit diye güzel sevgilimi de teşhir etmek kavalyeliğe yakışır mı? Feda olsundu ona.. Cüzdanı kaybetmiştim amma onu kazanmıştım ya!..

Dönüşte, vapurda bir akşam gazetesi okuyordum. Garip bir haber gözüme ilişti:

Yankesici Dilber Raziye yakalandı!

Bir de resim!. Aman Yarabbi!. Bu kimdi bu?.. Benim güzel sevgilim değil mi?..

Satırları yutarcasına okudum. Meğerse usulü oymuş.. Bir baygınlık numarası yapar, yakınında kim varsa çarparmış...

İki gün sonraki randevuya gitmediğimi söylemeğe bilmem lüzum var mı?

Cemil Cahit CEM

SAN'AT MÜNEKKİDİ

İki hamal, ağır piyanoyu, inliye oflıya, kan ter içinde merdivenden aşağıya indiriyorlardı. Sahanlıkta dinlenmek için bir an durdular. Birisi, elile piyanoya bir şaplak attı:

— Ulan, dedi. Bir de musiki ruhun gıdasıdır derler.. Şu ağırlığa bak be!..

— **Demindenberi gazeteden başını kaldırdığın yok.. bilmece mi hallediyorsun?..**
— **Hayır canım (hazin bir ölüm) ilânı okuyorum..**

Dünya Böyledir

(BİR PERDELİK HAYAT SAHNESİ)

[*Vak'a, bir tramvayın, tesadüfen tenhaca arka sahanlığında geçer.*]

Ben, epeydir tramvayın yolcusuyum. O, birden basamaklara atladı. Sonra etrafını kolladı. Görünürlerde ceza kesecek memur bulunmadığına emniyet getirince, ferah ferah sahanlığa çıktı. Ben, gateze okuyor ve arada bir göz ucuyla onu süzüyorum. Dik dik bana baktığının farkındayım.

O (Dikkatimi çekmek için öksürür) — Öhhö!.

BEN (Anlamamazlıktan gelirim) — ?!.

O — Öhhö!. Öhhö!..

BEN — ?!..

O (Nihayet dayanımıyor ve birden elini omuzuma vuruyor) — Merhaba yahu!..

BEN — ?!..

O (Gittikçe samimileşiyor) — Olur şey değil yani.. Hiç değişmemişsin.

BEN — Affedersiniz..

O — Bırak canım şimdi affedersinizi filân.. Ne tesadüf ama?.

BEN — Hayır, tanıyamadım da... Birdenbire...

O — Sahi mi? Tanıyamadın mı? Olur şey değilsin.. Senelerce ayni sırada dirsek çürüttüktü ya..

BEN — Ya? Demek ki mektepten..

O — Tabiî mektepten ya?. Nereden olacak? Tanıyamadın mı Çopur Hilmi'yi?.

BEN — Çopur Hilmi?. Çopur Hilmi?. Öyle ya.. Sahi... Siz sonradan...

O (Sözümü keser) — Hâlâ siz miyiz.. Ne oluyorsun canım.. Hani sana riyaziye hocası ne derdi?. Dur bakayım.

BEN (Bir türlü yüzünü çıkaramıyorum ama, riyaziye hocasının lâkırdısı eski hatıraları canlandırmıyor da değil..) — Cemil ovlum eüer çalışmamakta devam edersen!..

O — Tamam.. öyle ya.. Cemil Efendi oğlum derdi.. Hani ben sana riyaziye vazifelerinde yardım ederdim ya..

BEN (Bir türlü hatırlıyamıyorum ama.. büsbütün yabancı kalmak da ayıp olacak) — Öyle ya.. Tamam.. Neydi adınız?.

O — Hilmi canım, Çopur Hilmi?. Çok değişmiş miyim yoksa?.

BEN — Eh.. Tabiî.. Değil mi ya?. Ben nasılım?

O — Fevkalâde.. Tıpkı eski Cemil.. Yine o pısırık, sessiz oğlan.. Lâkin sen de hani değişmemiş değilsin.. Saçlar maçlar ağarmış..

BEN — Eh tabiî.. Ne olacak?. Yıllar geçiyor..

O — Elbette canım.. İnsan değişmez olur mu? Baksana, ben de tostoparlak bir oğlandım.. Şimdi çıroza döndük..

BEN — Değil mi ya?. Hayat mücadelesi bu.. İnsan ne de olsa değişir..

O (Elini, tekrar omuzuma koyar ve göğsüme doğru yaslanır) — Sen de epey zayıflamışsın hani.. Eskiden ağır kanlı bir oğlandın...

BEN — Dedik ya !. Hayat işte..

O — Şimdi şöyle bir hafiflik peyda etmişsin..

BEN (Gözlerine dik dik bakıyorum) — Evet.. Şimdi, sayende epey hafifledim.

O — Heh, heh!. Dünya böyledir işte!.

BEN (Birden yakasına yapışıyorum) — Dünya böyledir tabiî.. Fakat sen şimdi aşırdığın şu cüzdanımı sökül de daha beter hafiflemiyeyim bakayım.. Haydi, fazla nazlanma.. Polisi çağırırım ha..

O — ?!.. (Cüzdanı geriye verir).

BEN — Dünya böyledir ya.. Her kuzunun eti yenmez azizim!.

Cici

— PERDE —

Söz aramızda

V.S.Ö.N., MENEMEN:

1— Kayınpeder ayyaş mı ayyaş. üstelik benden içmek ister daima. Ne yapayım?

2— İşittiğime göre asabiye mütehassısları o taraflarda imiş, kendileriyle görüşmek nasıl mümkün olur?

●

SIRDAŞ: 1— Kızına şikâyet edin. Yahut kayınpederin masrafını kızına verdiğiniz paradan kesin. O da içkiden kesilir.

2— Herhangi birisine bir şiir yazıp göndermeniz kâfidir.

●

HAKKI BİLGİN, DİYARBAKIR:

Sayın sırdaş,

Oldukça zenginim, 21 yaşındayım. 17 yaşında güzel bir kızkardeşimden başka hiç kimsemiz yoktur. Evime ya bir gelin lâzım ya bir güvey. Üstat Cemil Cahidi veya Cemile Cahideyi gıyaben münasip gördüm. Şayet Diyarbakır hoşuna giderse bayan mıdır, bay mıdır bildirsin ,ona göre hareket edeyim.

●

SIRDAŞ: Teklifinizi duyunca erkekliğini ifşa edeceğine şüphe yok ama, Cemil Cahit Diyarbakırdan boşlanır mı bilemem. Malûm ya, o taraflar fazlaca kızgındır!..

YENİ ROMANIMIZ..

Çirkin Adamın Karısı

Yazan; Hikmet Feridun ES

Size her haftayı iple çektirecek olan meraklı bir aşk romanı Pek yakında başlıyoruz.

Bir Aşkın Romanı

Yazan:
Pearl S. Buck

●

NOBEL mükâfatını kazanan Amerikan kadın muharriri Pearl S. Buck'un bu eseri şimdiye kadar hiçbir romancının işlemediği sâf ve bakir bir mevzudur.

Beher cildin fiatı 125 kuruştur.

Romanı

Çeviren:
Adnan Tahir

●

Bütün dünya dillerine çevrilen ve birkaç ay içinde milyonlarca satılan bu harikulâde aşk romanını okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Bütün kitapçılarda ve bayilerimizde bulunur.

PARFÖM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK GÜZEL BİR HEDİYEDİR

ŞAKA NEŞRİYATI

Sizi günlerce meşgul edecek ve neş'elendirecek kitaplar serisinden mevcut kalanlar:

1— **İncili Çavuş**
2— **Karagözün fıkraları**
3— **Kocanın Hikâyeleri**
4— **Bektaşi fıkraları**

Bu kitapların mevcudu pek az kalmıştır. Her kitabın fiyatı 50 kuruştur. Bir zarf içinde 50 kuruşluk posta pulu gönderenlere istedikleri kitap derhal gönderilir.

Adres: İstanbul Şaka İdarehanesi.

10 SENE DAHA GENÇ

Bayan G. yazıyor: "Zevcim adeta gözlerine inanamayordu. Her akşam yatmazdan evvel Penbe renkteki Tokalon kremini kullanıyorum. Yumuşayan, tazeleşen ve buruşuksuz bir hal alan tenime bütün arkadaşlarım gıpta nazarlarile bakıyorlar ve 10 sene gençleştiğimi söyliyorlar. Bu şayanı hayret tebeddülü, yegâne cild gıdası olan Tokalon kremlerine medyunum."

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

AHMET SAİT OĞLU KİTABEVİ
Neşriyatı.

BAHTİYAR PRENS

Meşhur İngiliz edibi Oscar Wilde'in bütün dünya dillerine çevrilmiş seçme hikâyeleri.
Fiatı: 60 Kuruş

●

1001 GÜN MASALLARI

Şarkın efsanelerle dolu hayatını canlandıran çok meraklı bir hikâye serisi.
Fiatı: 60 Kuruş

●

MİNE ÇİÇEKLERİ

Şair Salih Zeki Aktay.ın en güzel ve seçme hikâyeleri.
Fiatı: 60 Kuruş

●

ELDEBİR MUSTAFENDİ

Türk edebiyatının tanınmış hikâyecilerinden F. Celâliddin Göktulga'nın 25 adet en güzel ve kuvvetli hikâyeleri.
149 sahife: 100 Kuruş

●

TEMEL FRANSIZCA

Fransızcaya yeni başlıyanlar için elzem ve gayet kolay öğretici ve istifadeli bir eser.
Fiatı: 200 Kuruş

●

Bu eserler tekmil bayilerimizde bulunur. Okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

●

MÜHİM:

Anadoludan vukubulacak her nevi kitap siparişleri sür'atle gönderilir. Bir mektupla her türlü izahatı isteyebilirsiniz.

Adres: Ahmet Sait Oğlu Kitabevi. Cağaloğlu yokuşu No. 17/1.

BİR HAKİKAT

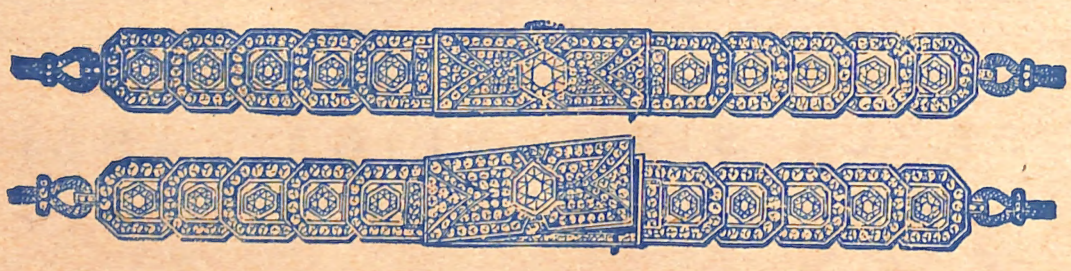

Parlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun çin: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki **SİNGER** markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8
Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

TERFİ İÇİN EN KUVVETLİ ESBABI MUCİBE!..

Müsteşar — Azizim emrin başüstüne.. çaresine tevessül edelim. Fakat bu zat pek çelimsiz, pek gösterişsiz... Nazır Paşa Hazretlerine arzolunmak ve mucibini almak için esbabı mucibe olarak ne göstereyim, onu düşündüm?...

Müsteşarın dostu — Aman mîrim.. Zati devletiniz boyuna bosuna bakmayınız.. Mabeyni Hümayunu cenabı mülükâneye takdim eylediği jurnallarla beş jön-türkü, üç tıbbiyeliyi, iki mâzul sadrâzamı, daha bir sürü padişah haini şahsı Fizan, Trablusgarp, Şam gibi mahallere sürgün ettirmekle arzı sadakat eylemiştir... Bundan daha kuvvetli esbabı mucibei mühimme olabilir mi? Yaz arizanı mîrim yaz!..

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.